

Grethe Philip: Da finanslovsforslaget i fjor blev fremsat, måtte det ses i direkte forbindelse med det forlig, der var sluttet om foråret. Det voldsomme efterspørgselspres var ved at true den økonomiske balance i samfundet, og der var derfor et almindeligt ønske om at holde igen og vise mådehold. I dag står vi — bl. a. som følge af helhedsløsningens virkninger — i en anden og betydelig gunstigere situation. Vi har gennem nogen tid haft stabilitet i priseniveauet; efterspørgselspresset, når det drejer sig om arbejdskraft, er mindsket, samtidig med at vi som helhed har kunnet fastholde en høj beskæftigelse, og vore valutareserver har været i stadig regelmæssig vækst gennem de senere måneder. De nyeste tal fra i dag viser, at denne vækst fortsætter.

Situationen er blevet så gunstig, at oppositionen for nylig fandt tiden inde til at slække på finanspolitikken ved forslag om bortfald af sidste del af den tvungne opsparring. Jeg tvivler ikke om, at dette forslag i visse kredse har haft vælgertække, men jeg har også så stor tillid til befolkningens dømmekraft, at jeg tror, de fleste meget vel forstår, at det nu i første omgang gælder om at fastholde den af regeringen opstillede mål-sætning, nemlig i en periode at holde igen på forbruget til fordel for investeringerne. I alle tilfælde er der fra erhvervslivets side givet ganske utvetydigt udtryk for, at man var enig i, at den første lettelse i de senere års stramme økonomiske politik måtte tage form af en diskontonedsættelse. Hensynet til investeringerne og til eksporten måtte fortsat ligge i første linje. Den næste lempelse sker nu i forbindelse med det fremsatte lovforslag om boligbyggeri. Byggerestriktionerne har været en stram tøjle om boligbyggeriet, og en frigørelse må nu anses for meget ønskelig. Vi har nedsat diskontoen, og vi er ved at åbne for byggeriet. Skal vi nu stadig fastholde den økonomiske stabilitet — og dette må jo stadig være vort hovedmål — må finanspolitikken lægges således til rette, at der ikke fra statsfinanserne udgår inflationsvirkninger. Det foreliggende lovforslag må ses som udtryk for, at man ønsker at føre en sådan forsigtig finanspolitik, og jeg vil gerne på mit partis vegne give dette min fulde støtte.

Finansministeren sagde i sin fremsættelse, at man har søgt at lægge et budget,

der er så realistisk som muligt. Jeg synes, vi må værdsætte, at man sætter kraftigt ind på at nå frem mod dette mål for at hindre, at ansøgninger om tillægsbevillinger tager alt for stærk fart siden hen. På den anden side må vi vel fra alle sider, også fra oppositionens, erkende, at det vil være umuligt at få budgettet til at falde helt sammen med regnskabet; dertil er der for mange ubekendte faktorer. Bl. a. kan refusionsordningernes virkninger for statsfinanserne som bekendt være vanskelige at forudse; det gælder f. eks. så store poster som vejrefusion og refusion til sygehusene. Vi har tidligere set, hvor vanskeligt det er at foretage skøn over disse fremtidige udgifter, men det forhindrer ikke, som jeg sagde før, at det stadig må påhvile finansministeren at skærpe det værktøj, der anvendes ved forudberegning af de forventede udgifter, og det er altså det, man er i færd med nu.

I år er bevillingsreserven udvidet, således at der er afsat 250 mill. kr. på driften og 75 mill. kr. vedrørende anlægsudgifterne, i alt 325 mill. kr., til dækning af de finansielle virkninger af de lovforslag, der allerede er eller ventes at blive fremsat, herunder sociale udgiftsstigninger som følge af helhedsløsningen, forøgelse af ungdommens uddannelsesfond m. v.

Så vidt jeg kan se, er der ikke afsat noget beløb på finanslovsforslaget med henblik på indførelse af almindelig folkepension. Fra det radikale venstres side lægger vi stor vægt på, at et lovforslag herom bliver fremsat. Jeg går ud fra, at når det ikke er medtaget her, står det i forbindelse med tankerne om en finansiering af merudgifterne ved en forhøjelse af folkepensionsbidraget, således at statsfinanserne netto ikke belastes yderligere.

Finanslovsforslaget indebærer en stigning i de samlede statsudgifter på ca. 800 mill. kr. Stigningen fra de foregående år fortsætter, således som det allerede er nævnt, men dog i afsvækket takt. I det netop fremsatte udskrivningslovforslag foreslås skatteska-laen uændret; men med det højere skatteunderlag vil det samlede skatteprovenu stige trods uændrede skattesatser, og selve skattetrykket, som vel nok er det, der interesserer befolkningen mest, synes at ville forblive nogenlunde uændret.

De forventede skatteindtægter, sammen-